

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXI. ročník

číslo 11/listopad 2015

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.30	bohoslužby „Pražské společenství Kristovo“
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.08	společné čtení (<i>J. A. Komenský – Labyrint světa...</i>)
	17.30	ukulele – lekce pro začátečníky
	18.30	mládež
Středa	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	19.00	PoMlaSG (<i>každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci</i>) Křesťanština (<i>každý 1., 3. a 5. čtvrtek v měsíci</i>)
Pátek	14.30	ukulele – lekce pro začátečníky
	15.30	mladší dorost
	15.30	biblická hodina pro maminky s dětmi
	17.00	starší dorost
	23.00	noční modlitební stráž („Ambasáda Boží“, v ruštině)

Úřední hodiny faráře Jaroslava F. Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

STARŠOVSTVO

ZE STARŠOVSTVA

Staršovstvo se sešlo v pondělí 9. 11. Marie Jelínková seznámila starší s činností dozorčí rady **Střediska celostátních programů a služeb** Diakonie, jejíž členy staršovstvo za náš sbor navrhuje. Starší přijali a přivítali do sboru **nové členy**, sestru Sobotkovou a manžele Švestkovy. Staršovstvo rozhodlo vyhlásit sbírku vánočních dárků od našich dětí **chudým dětem** (akce „krabice od bot“, která už proběhla v uplynulých letech). Dárky budou shromážděny v našem kostele a pak dopraveny do vinohradského sboru ČCE. Uzávěrka bude 13. 12. **Vánoční dopis** bude tentokrát určen nejen členům sboru, ale i dalším zájemcům o činnost našeho sboru.

Staršovstvo pověřilo Marii Jelínkovou, aby zajistila likvidaci přebytečných věcí v malém sálku. Staršovstvo požádalo Lenku Pecharovou, aby připravila vánoční biblickou hodinu pro seniory (2. 12.).

Informace o vánoční hře a vánočních bohoslužbách vyjde v časopise Prahy 4 Tučňák.

Pokračuje **sbírka na přístavbu**. K tomu je určena sbírka z každé třetí neděle v měsíci, příspěvky je také možno kdykoli zasílat na sborový účet 135027438/0300, variabilní symbol 888.

zapsal Jiří Holý

Z KALENDÁŘE

- 15. 11.: J. F. Pechar, VP.
- 22. 11.: Luděk Rejchrt
- 29. 11.: J. F. Pechar
- 6. 12.: J. P. Pechar, rodinné
- 19. 12. (sobota): generální zkouška vánoční hry
- 20. 12.: J. F. Pechar, VP. Vánoční hra ve 14 a 16 hodin.

NAD PÍSMEM

☞ *Ty jsi však vysvobodil od porušení život můj, Hospodine Bože můj.*

(Jon 2,7b – kralický překlad)

☞ *Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já k nim patřím na prvním místě.*

(1Tm 1,15)

Mnozí znáte starou anekdotu o tom, jak se maminka ptá malého Františka, o čem pan farář dnes dětem vykládal. „O hříchu.“ „A co říkal?“ „Byl proti...“ Zdá se mi, že ten úsměvný rozhovor trochu ilustruje určitý jev ve společnosti. Totiž že většinová necírkevní společnost charakterizuje církev a lidi v ní prostřednictvím určitých klišé, zpravidla dosti povrchních, nepřesných a nepřejných. Nakolik si za to církev může sama a nakolik je to dáno celkovou atmosférou ve společnosti, ponechme stranou. Slova jako upalování, zištné hromadění majetku, svaté války, odpustky nebo kněžská pedofilie jsou často skloňována v médiích a společnosti – a nemusí jít jen o aktuálně exponované téma církevních restitucí. A pak jsou tu slova, pojmy nebo snad jakési kódy, které k církevní rétorice patří, ale mnoha našim současníkům zní divně a podezřele. Když se řekne hřích, leckdo se možná ošije, protože si představí zdvižený ukazovák církve, která zase říká, jak jsi ty, člověče, špatný a jak to s tebou jde z kopce. Snad kdyby byla řeč o chybě, přehmatu, snad i provinění, znělo by to lépe. Ale hřích, hříšníci? Od toho se raději držet dál.

Texty, které jsme četli, jsou oba o hříchu. Ale všimněte si: ani jeden z velkých biblických mužů neobviňuje z hříchu ty kolem. Jonáš se právě modlí v útrobách velké ryby a přiznává, že za ním není bezúhonná cesta. Nemluví přímo o hříchu, ale o porušení. Dá se to přeložit i jako pokaženost, cesta do zkázy. Tak vážně to vnímá Jonáš. Ten vyvolený Jonáš, který dostal za úkol volat k pokání zkažené město Ninive. Ale ještě než s tím začne, hledí sám – vlastně před Boží tváří – na zkaženého Jonáše. A sám velký apoštol Pavel, jedna z vůdčích osobností prvotní církve, když mluví o hříšnicích, dodává: Já k nim patřím na prvním místě.

Našli bychom v bibli bezpočet dalších míst, z nichž je patrné, že hřích a selhání patří k životu. A že se nevyhýbají ani vůdčím osobnostem, mnohdy dějinami tak velebeným.

Našel bych (a nacházím) ve svém životě bezpočet chvil, situací, rozhodnutí, myšlenek i činů, z nichž je patrné, že hřích a selhání patří i k mému životu.

Hřích není pojem, který by si měl člověk ošklivit. A není to ani nic abstraktního. Snad každý má nějaký svůj stín, který si nosí. Svou bolest, kterou nezvládl. Nebo nezvládá. Svoje selhání, přestoupení, pokřivení, šlápnutí vedle – to jsou výrazy, které hebrejščina používá, když mluví o hříchu. I Jonáš, i apoštol Pavel, i já. A sami si dosadte...

Přiznat si to a něco s tím zkusit udělat, to je jedna z věcí, ke které zve Bible. Říká tomu pokání – řecky *metanoia* – tedy změna smýšlení, obrat, návrat, nové vykročení. Mluvit o hříchu, pokusit se pochopit, co to je, to není sebetrýzeň, která do moderní doby nepatří, nýbrž cesta k poznání, cesta ke změně, dokonce cesta ke svobodě – od sebe sama, od vnějších vlivů, od klánění se jiným moderním bohům. Mimochodem, pro slovo *porušení*, které dnes zaznělo v tom starozákonním verši, má latina příznačný výraz *corruptio* [korupció].

To samo by ovšem bylo málo. Ve svých vlastních očích zkažený Jonáš, stejně jako kající apoštol Pavel, mluví s nadějí: Ty jsi vysvobodil od porušení můj život, Hospodine. Kristus přišel, aby zachránil hříšníky.

Díky Hospodinu, díky Kristu, se učím poznávat, co je to hřích. Toho slova už se štítit nemusím. Spíš toho, k čemu odkazuje. Rozpoznávám to i ve svém životě. Každý den to mám před očima. Nejsem o nic lepší než druzí lidé. Ale mám naději, že se ten vůz, mým hříchem rozjetý, neřítí nadobro do záhuby. Uprostřed všeho, co jsem nezvládl, mohu tu a tam zaslechnout – takhle ne, pojď, ukážu ti lepší cestu. Neboj se, mám tě rád a neopustím tě, i když jsi toho hodně pokazil. Bible je plná příkladů, že i když lidé mnohdy a mnohde selhali, Hospodin je neopustil, nýbrž *přišel na svět, aby je zachránil*.

Já vím, pokus o vysvětlení by byl nad rozsah této pobožnosti i nad rozsah mnohem větší práce. A stejně bychom se nedobrali k racionálnímu řešení, protože tady nastupuje také víra. Jednou možná poznáme a pochopíme víc. Do té doby máme ještě čas: na četbu Jonáše i apoštola Pavla. A také na lidi kolem sebe. Možná je čas k odpuštění i k tomu říci „promiň“. A také čas na modlitbu, píseň, bohoslužby, večeri Páně jako smíření a posilu na cestu. Čas vzít vážně svůj život – svůj hřích, ale také pevnou naději, že i já se vším, co si životem nesu, patřím k těm, kvůli kterým Kristus přišel na svět.

MODLITBA

Pane, k našemu životu patří i selhání, chyby a provinění, zkrátka hřích. Vyznáváme to před tvou tvář. Máme ale naději, že žádná lidská vina není tak

velká, aby na ni nestačilo Tvé odpuštění. Prosíme, přicházej znovu se svým slitováním. Ať můžeme vyjít na novou cestu. Amen.

Píseň 690 *Soudce všeho světa, Bože*

POŽEHNÁNÍ (IRSKÉ)

Kéž máš vždy práci, aby tvé ruce měly co dělat.
A vždy peníze v kapse, jednu minci nebo snad dvě.
Ať se vždy sluneční světlo třpytí na tvé okenní římse
a v tvém srdci ať se třpytí jistota, že po lijáku přichází duha.
Dobrá ruka přítele ať je ti vždy nablízku,
a Bůh ať naplní tvé srdce a povzbudí tě radostí.
Amen.

Pavel Hanych

(ranní zamyšlení na sborové dovolené 2015)

MALÉ ZAMYŠLENÍ NAD BRÁNOU

Na začátku uvedu pár dat. Brána vychází od roku 1998. Od začátku je členkou redakční rady Růženka Černá. Od roku 2002 je její „šéfredaktorkou“. Tedy spíš jedinou redaktorkou. To je víc než 150 čísel, v každém cca 10 příspěvků – tedy odhadem 1500 příspěvků, které za dobu svého „šéfredaktorství“ sehnala a část jich sama napsala.

Letos v říjnu, když si zlomila nohu a lékaři ji upoutali na lůžko, vystala otázka, kdo že se ujme listopadového čísla, případně i čísel dalších. Byla oslovena Klára Pecharová, které jsem přislíbila pomoc. Tak začala naše cesta zástupných redaktorek. Nejprve nedělní ohlášky, pak osobní prosby a intervence.

Já sama jsem žádala dost členů sboru. Odpovědi si byly hodně podobné: „Byla by škoda, aby Brána nevyšla, ať někdo něco napíše, já nemám čas, neumím psát a taky nevím, o čem že by to mělo být...“

Nakonec díky těm, kteří příspěvek napsali i fotkami doplnili, se nám podařilo s vydatnou pomocí Růženky koncept Brány dokončit. Už jen předat Milošovi ke konečnému grafickému zpracování, poslat do tiskárny, vyzvednout a v neděli předat nedočkavým čtenářům.

Tímto se obracím na všechny čtenáře. **Chcete mít nadále každý měsíc Bránu? Pokud ano, prosím pište.** Určitě jste se setkali se zajímavým člověkem, prožili něco milého, navštívili kulturní akci, či se na doporučenou chystáte. Nebo jste jen četli zajímavou knihu, tak neváhejte se s námi podělit o inspiraci! Témat je hodně a napsání zas tak moc času nezabere.

Na výborný návrh Dáni Pince zavádíme rubriku s názvem „Historky čas“. Do ní pak můžete přispět nějakým svým zážitkem, něčím, co jste prožili minulý měsíc. Je to příležitost se víc poznat a snad se i vzájemně pobavit. Pravidelnost její přítomnosti v Bráně závisí jen na vás!

J. P.

„SRUB“ – BUDE?

Doufejme, že dlouhá přípravná jednání s úřady už jsou u konce, a stavba, respektive malá stavbička srubu, může začít. Na bojišti je již první padlý (strom). Měla by začít úprava terénu.

Soudím tak podle průběhu stavby kostela. Tenkrát, v roce 1947 staršovstvo odhlasovalo, že provizorní kostel bude postaven v branickém lomu. Ihned začaly přípravné práce. V září se začalo s úpravou staveniště, do konce roku byly hotovy základy. *Tehdy již bylo zřejmé, že původní rozpočet 100.000 Kčs bude značně překročen. Částka se vyšplhala na 660.000 Kčs. Branický sbor požádal o pomoc Jeronýmovu jednotu, členové sboru přispívali finančními dary, zaručili se za půjčku od Národní záložny, pracovali na stavbě. Odpracovali 1 682 brigádnických hodin.*

Stavba včetně vnitřního vybavení byla dokončena 28. dubna 1948 – to je za devět měsíců!

9. května 1948 bylo slavnostní otevření kostela. Při slavnosti se do nového kostela vměstnalo více než 500 účastníků (tehdy se při větší účasti otvíraly široké dveře, oddělující hlavní sál a malý sálek i kancelář). 23.5.1948 se konalo v novém chrámu „v lomu“ první sborové shromáždění, 30. 5. první confirmace.

Co se asi bude konat v našem srubu v květnu 2016?

RČ

AMBASSADORS BRANÍK

V září jsme opět začali s fotbalovými tréninky. Prozatím máme v mladším týmu 8 dětí a ve starším 10. Za všechny tyto děti jsme velice vděční a novým jsme vřele otevřeni. Jako minulé roky je součástí tréninku i letos krátké „slovíčko“ – zamyšlení na biblické téma. Tento rok s dětmi probíráme tým, který zde sestavil Pán Ježíš ve složení 12 učedníků. Chtěli bychom jim ukázat, že pro to, aby si nás Pán Bůh vyvolil, nemusíme být dokonalí, bezchybní a svatí, ale že vztah s Bohem nás vede k svatosti a ke změně. Tak jako to můžeme vidět i na učednících, kteří se z běžných rybářů stali „rybáři lidí“.

Zajímavostí podzimu bylo říjnové přátelské utkání s týmem Ambassadors Vinohrady, kde kluci zúročili dovednosti získané v tréninku. Pěknou hru a srdnatý výkon předvedli i Kuba Havlena a Matouš Bedrník z našeho sboru a přispěli k týmové výhře. Děkuje rodičům i všem dalším fanouškům, kteří kluky přišli podpořit!

Trenéři Ján Bruncko, Karel Rozhoň, Kryštof Rybáček

Více o kroužku naleznete na webu: www.ambassadors.cz.

PRAŽSKÝ SOM

V neděli 18. 10. byl v kostele u sv. Martina ve zdi zvolen nový seniorátní odbor mládeže (SOM). Tento poradní odbor mládeže mimo spolupráce s celocírkevním odborem pomáhá při bohoslužbách u sv. Martina ve zdi, chystá seniorátní dny mládeže apod.

Jeho členy byli zvoleni:

Anna Boučková	Marie Zemánková	Benjamin Schneider
Benjamin Roll	Hana Zvolánková	Kryštof Sojka
Tomáš Benjamin Vojtíšek	Matěj Šulc	Kateřina Urbánková
Josef Žárský	Klára Pecharová	Michaela Mazná

Za faráře v SOMu pokračují Jakub Malý – seniorátní farář pro mládež a Matěj Opočenský – farář v Praze – Vršovicích.

Jménem SOMu bych vás ráda pozvala na následující akce, které pro Vás organizujeme.

Nejbližší z nich je tradiční nesoutěžní festival amatérských divadelních spolků s názvem Svatí Blázni, který se bude konat v sobotu 12. 12. ve sboru v Nuslích.

Další akcí, na kterou si dovoluujeme vás pozvat, je tradiční ples Báječnej bál, který se bude konat v pátek 15. 1. 2016 od 20 hodin v KC Zahrada.

Klára Pecharová

VÝPRAVA ZA ELIÁŠEM

Společně s dětmi z malého dorostu jsme se na konci října vydali na výpravu do malé vesničky Bratronice. Byli jsme ubytováni na místním statku a děti hrály mnoho tematických her. Vyzkoušeli jsme si, kromě jiného, střelbu z kuličkové pistole nebo ze vzduchovky do terče. Nejlepším střelcem se překvapivě stala Mája Hunalová, která jako jediná trefila 10 bodů, tedy přesný střed terče.

Nepřijeli jsme ale jen kvůli střelení. Děti si vyzkoušely také některé praktické dovednosti, jako vázání uzlů. Naučily se Morseovu abecedu nebo si upekly z těsta perníčky.

Podnikli jsme také výlet do okolí Bratronic – do místního bývalého vojenského újezdu. Výlet byl o něco delší, než jsme plánovali, ale cestu zpět na statek jsme nakonec našli.

Během výpravy děti sbíraly části letecké mapy s označením místa pokladu. V něm bylo mnoho pochutin a také některé praktické věci. Děti dostaly také náramek s nápisem: „What would Jesus do?“ Neboli „Co by udělal Ježíš?“ známé heslo, které připomíná, že bychom se měli v těžkých situacích rozhodnout tak, jak je psáno v Bibli podle Ježíše. To se stalo nakonec heslem naší výpravy. Poslední den měly děti projít stezkou odvahy, na jejímž konci potkaly samotného Eliáše! Samozřejmě, že to byl jeden z vedoucích v převleku.

Celý víkend proběhl bez problémů. V neděli jsme přijeli do kostela a zapívali všem Josefovou píseň lásky. Tak jsme naši výpravu společně zakončili.

Těšíme se na všechny na další výpravě!

*Za tým vedoucích, v čele s Tomášem a Adélou Bedrníkovými,
Martin P.*

MOŠTOVÁNÍ

Ve čtvrtek 5. 11. jsme opět moštovali. Bylo nás pět, a bylo to fajn. Většina jablíček byla nezkažená, a tak jsme prali, vykrajovali, mixovali, lisovali a následně popíjeli. Od devíti do dvanácti hodin jsme zpracovali 2 velké pytle jablek, ze kterých bylo cca 15 litrů výborného moštu.

Ráda bych poděkovala manželům Jungwirthovým a Pecharovým za zapůjčení lisu a mixéru. Další dík patří všem zúčastněným za skvěle prožité dopoledne.

Vzhledem k tomu, že jsme všechna jablka zpracovali, můžeme se těšit na moštování zase až příští rok.

J. P.

YMCA STRMILOV V PRAZE

V pátek 23. 11. 2015 dorazilo v pozdních večerních hodinách do kostela v Braníku šestnáct dětí a trojice vedoucích natěšených na víkend plný zážitků. Ihned po příjezdu jsme vybalili spacáky, řízky od maminky a pomalu jsme ulehli ke spánku. První noc nás uspávala hudba z nočních bohoslužeb. Ráno jsme k nelibosti dětí vstávali dosti brzy, ale čekal nás nabitý program, takže „není čas ztrácet čas“! Po menších peripetiích jsme se přesunuli na Pražský hrad, kde nás čekala zážitková prohlídka „Hra na Hrad“. Po vyplnění všech úkolů týkajících se české historie jsme využili volné vstupenky na prohlídku Zlaté uličky a chrámu svatého Víta. Odpoledne jsme strávili v leteckém muzeu ve Kbelích. Večer jsme se lehce zmoženi vrátili zpět do kostela, ale velkou radostí nám byla pizza dovezená přímo do Braníka. O večerní program se postarali sami účastníci. Po zbytek večera jsme se všichni snažili pantomimicky předvést všechno možné i nemožné. Ráno následoval budíček a hlavně úklid kostela.

Touto cestou bych ráda poděkovala panu faráři J. F. Pecharovi za možnost přespání a panu kurátorovi Davidovi Slabému za rychlé vyřešení technických problémů.

Za YMCA Strmilov Kateřina Štěřbová

HISTORKY ČAS

Sbor Pražských pěvců, jehož jsem členem, měl koncert. A ne tak ledajaký. Byl to významný koncert. Sjely se osobnosti malé, menší, velké i větší – jednou z nich třeba premiér Sobotka. *A toho jídla!*

A jaký že to byl den? Šlo o slavnostní večer při příležitosti předávání cen Technologické agentury České republiky. A vážně ho pojal i Standa, čili milovaný i nenáviděný sbormistr, Mgr. Stanislav Mistr – zkoušel možná i více než obvykle. Možná jsme to i uměli. *Těším se, jak se nadlábnu!*

S obtížemi jsme se zabydleli v budově bývalého federálního shromáždění – obtíže byly třeba ty, že se Standa při shánění zázemí pro svoje hudební těleso porafal s organizátorem a získal tak pro svůj život dalšího nepřítel; dále, zázemí jsme získali v zakouřené chodbě, což – jak by řekl Saša Slabý – „nic moč“ pro dvě pokročile těhotné sboristky a nekuřácký sbor. *Ó, jak si to posléze vynahradím.*

Chvilí CH nastala, jdeme na plac. Jsme na place. Ale kurňa, něco je špatně. Vlastně víc věcí – další „obtíže“ přichází v ne zrovna vhodnou CHvilí:

„Plac“ je osvěcen úplně jinak než na zkoušce – musíme dosti nepříjemně natáčet noty na světlo. Navíc světlo přichází ze sálu – zpoza Standy –, takže jsme jednak oslňováni a za druhé špatně vidíme na Standovo gesto. Potom, někdy se při zaplnění sálu stává, že se změní akustika k lepšímu – nestalo se. *Ale jak si potom zaplníme žaludky: Mňam už teď!*

Odzpíváno. Moje maličkost si myslí: „Nebylo to špatný, myslím. Jako jo, něco se tam stalo, ale zas tak moc ne. Co asi Standa na to?“

Bezprostředně po dozpívání Standy jakýsi úsměv vyloudil, ovšem teď je úsměv neoddiskutovatelně tatam. A z jeho úst přichází nekompromisní: „Tohle byl největší prů*er v historii Pražských pěvců, pokud se bavíme o takto významných akcích. Nejradši bych se někam zahrabal. Asi je to i moje chyba – poslední dobou jsme byli v moc velkým zápřahu. Každopádně, jestli vás můžu poprosit, zmizte vodsud co nejrychlejc; nechci se zas bavit s nějakou paní, co řekne: ‚Ale vy asi nejste profesionální těleso, že?‘ Takže, odpusťte si banket a jděte domů.“ *Eh, cože, prosím? Jako žádné jídlo?*

Mezi ztichlé a prostory objektu pomalu opouštějící členy našeho sboru přichází paní, co nás na akci přizvala. Dá se do řeči s naším sbormistrem. Ten vyluzuje zprvu opatrné úsměvy, když paní pěje poněkud nadmíru, překvapivě, chvály. Standovo srdce postupně taje a měkne, zatímco já přihlížím, protože mám hlad. Chci se totiž u Standy ujistit, že to s tím zákazem myslel vážně.

Dlouhá rozmluva paní a Standy skončí – tou dobou už je Standův úsměv přirozený a nenucený. Standa na mě a ostatní zůstavší koukne a prohlásí: „Tak si teda něco dejte.“ *Hurááá!*

Kaviár, kančí guláš, ovocné kytice, Chardonnay a tak dále. V tomto oboru můj slovník zaostává. Můj jazyk by to popsal lépe. Zkrátka si velmi dobře, velmi dobře pochutnal. *Byla to tedy fakt mňamka!*

Historka dostane pěknou třešničku při mém návratu domů. Paní v tramvaji se udělalo zle a – řečeno s lidem – hodila šavli. Cestující si drží nosy a okolo šavle se vytvoří spontánní diskrétní zóna. *No fúj!*

V čem že spočívá ta třešnička?

No, tak si to zopakujme. Standovým příkazem opustit budovu jsme měli přijít o kulinářský zážitek – kulinářský zážitek měl být nula, nic. Standovým smilováním nakonec na kulinářský zážitek došlo. Den však chtěl, abych zakusil ještě jiný kulinářský zážitek – kulinářský zážitek se znaménkem minus. Abych si uvědomil, že někdy *horší něco nežli nic*.

Den to byl pěkný, pestrý. Díky, Pane.

Daniel Pinc

ŽALM 23

pro ty, kteří nikdy nepásli ovce, ale za počítačem sedí každý den

- 1 Vyznání současného Davida, Bůh je můj IT support, všechno bude v poho.
- 2 Nechává mne pracovat v příjemném uživatelském rozhraní, na ploše mi nechává ikony všech programů, které potřebuji.
- 3 Hlídá napětí v UPS i poctivě čistí registry, protože je to dobrý správce sítě.
- 4 I kdyby můj počítač napadly viry, nebojím se zhroutil sítě, protože Ty sedíš za serverem. Tvoje znalosti hardwaru i softwaru mne uklidňují.
- 5 Můj systém běží i ve světě hackerů, je vyladěný a programy v aktualizovaných verzích.
- 6 Ano, klid mě provází při práci i odpočinku, chválím Tě pokaždé, když useďmám za svůj počítač.

JFP

SBOROVÁ DOVOLENÁ V ROCE 2016

Organizátorky letních rekreací našeho sboru mají pro Vás dobrou zprávu. Sedmnáctá sborová dovolená je zajištěna!

Bude se konat v termínu od 13. do 20. srpna 2016 ve Střelských Hoštících – městečku vzdáleném od Prahy 120 km a ležícím mezi městy Horažďovice a Strakonice.

Areál rekreačního zařízení DDM Praha se rozkládá přímo u řeky Otavy. Je tvořen několika bezbariérovými ubytovacími objekty, převážně samostatnými chatkami se dvěma třílůžkovými pokoji, sociálním zařízením a kuchyňkou.

V rozlehlém areálu najdou sportovní vyžití děti i dospělí (fotbalové i volejbalové hřiště, 2 tenisové kurty, dětské hřiště, možnost koupání přímo v řece Otavě nebo v aquaparku v Horažďovicích, půjčovna loděk, ping-pong, herna pro děti). Rovněž okolí vybízí k zajímavým výletům.

Tentokrát bude dle požadavku provozovatele pro všechny zajištěna plná penze s tím, že kdo předem oběd odhlásí, dostane náhradu formou cestovního balíčku. I tak bude tato rekreace nejlevnější ze všech dosavadních pobytů.

Méně příjemné je zjištění, že tento areál nepočítá se psími miláčky.

Podrobnou pozvánku spolu s přihláškou obdržíte v průběhu měsíce ledna 2016.

Již teď se na další společné setkání jménem organizátorek těší

Zdena Kučerová

SLAVNOST SVĚTLA

Milí přátelé,

už uplynul téměř rok, kdy jsme v radosti prožívali evropské setkání v Praze. My, bratři z komunity Taizé, jsme velmi vděční, že se tolik z Vás rozhodlo zúčastnit této etapy pouti důvěry, a dokonce pomoci nejrůznějším způsobem během přípravy vlastního setkání.

Evropské setkání v Praze skončilo, ale „pout důvěry na zemi“ pokračuje. Tímto e-mailem bych chtěl pozvat Vás (a Vaším prostřednictvím taky další lidi, které znáte a kteří by se mohli chtít zúčastnit, nebo by bylo dobré je pozvat) na některou z následujících akcí, které připravují mladí lidé z České republiky ve spolupráci s námi. Dva bratři z Taizé a někteří z dobrovolníků z různých zemí, kteří připravovali v Praze evropské setkání, se zúčastní také těchto akcí:

Každé první pondělí v měsíci v 19.30 modlitba se zpěvy z Taizé
v kostele u Martina ve zdi.

Přehled dalších pravidelných modliteb se zpěvy z Taize
nejen v Praze:
www.taize.fr/cs.

VÁNOČNÍ HRA

Námět na letošní vánoční hru mi vrtal v hlavě už pár let. Nasadil mi ho tam Dan Ekart, který kdysi přišel s tím, že bychom mohli inscenovat Vánoční koledu od Charlese Dickense. Taková trochu nudná klasika, říkala jsem si tehdy. Letos v září jsem ale jela „žlutým“ autobusem do Brna a když jsem se probírala seznamem filmů, objevila jsem jeden dětský animovaný se stejným názvem. Jeho děj se mi zalíbil a volba letošní hry byla jasná. Mělo to ale háček a pokud ten animovaný film znáte, asi už tušíte, jaký. Děj se totiž neodehrává v současnosti, ba ani v nějaké „normální“ minulosti, ale přímo v pravěku. Ano, šlo o film o pravěké rodině Flinstoneových, která se rozhodne Dickensovu novelu zdramatizovat... „Cože, pravěk?“ řekla jsem si. „No to snad ne!“ Méně konzervativní část naší rodiny a širší přípravný tým ovšem kombinace Dickense a pravěku nadchla a výsledek je... Však uvidíte sami. Možná ale zjistíte, že i lidé v době kamenné neměli všichni srdce z kamene a že klasik Dickens nemusí být zas tak nudný.

Zkoušky začínají v neděli 8. 11. a hru provedeme jako obvykle dvakrát, v neděli 20. 12. ve 14 a v 16 hodin. Těšíme se na vás, těšte se na nás! ☺

Lída Holá

KRABICE OD BOT

**Zapojujeme se do projektu Diakonie
Krabice od bot aneb Děti darují dětem k Vánocům
Akce probíhá do konce listopadu!**

Již počtvrté probíhá předvánoční akce, která má za cíl potěšit děti z chudších rodin v České republice. Radost těmto dětem udělají zase děti, jimž dospělí pomohou připravit jejich dárkovou krabici od bot. Tu společně naplní vhodnými dětskými dárky k Vánocům a doručí ji na některé ze sběrných míst. Dárek dostane některé z dětí z chudých rodin v ČR a určitě mu udělá velkou radost.

JAK TO FUNGUJE?

Prázdnou krabici od bot naplní děti dárky podle vlastního uvážení a doporučení dospělých. V úvahu vstupuje samozřejmě věk a pohlaví dítěte, tyto údaje

je třeba vyznačit na krabici zvenku. Až krabici s dětmi zabalíte, donesete ji do kanceláře v našem kostele, nebo na některé ze sběrných míst.

Děti to naučí myslet sociálně – že jinde na světě jsou děti, které si také rády hrají, ale přitom jsou mnohem chudší, než ony, a že jim mohou pomoci. Ty druhé děti, které vánoční krabice dostanou, přitom zakusí, že někde na světě jsou děti, které na ně také myslí.

CO SE DO KRABICE HODÍ?

Hračky, (nemusí být nové), předměty, pomáhající k rozvoji talentu: tužka a hezký sešit, skicák a pastelky, vodové barvy a štětec, sportovní potřeby, knížka přiměřená věku dítěte. Hezké kusy oděvů či oděvních doplňků (tričko, čepice...). Věci specifické pro obdarované děti: Pro holčičky a malé slečny panenky a dětskou bižuterii, pro kluky i mladé muže autíčka nebo náradí.

Je dobré přiložit fotografii toho, kdo jim krabici posílá, případně i pohled s vánočním přáním. S plněním krabice mohou dětem pomoci rodiče, ale důležité je, aby ji plnily samy děti.

CO SE DO KRABICE NEHODÍ?

To, co byste sami nechtěli dostat – věci rozbité, špinavé, příliš opotřebené, ale také příliš luxusní a drahé, aby nevzbuzovaly závist jiných obdarovaných dětí. Věci nevhodné pro dítě vzhledem k věku, uvedenému na krabici, či takové, které mohou být pro děti nebezpečné – šipky s kovovými hroty, pyrotechnika, nože apod. Také potraviny, které podléhají rychlé zkáze, ovoce apod.

SBĚRNÁ MÍSTA

Pokud to máte blíž, než do kostela, můžete krabici odevzdat zde:

- **Sbor ČCE Praha-Vinohrady** – do pondělí 7. prosince 2015
pondělí–středa 14–19, pátek 14–16
- **Rodinné centrum Letná** – do pondělí 7. prosince 2015
úterý–pátek 9–12, jiné termíny po domluvě
- **Sbor CB na Žižkově** (Koněvova 151/24) – dle domluvy:

✉ doris.fajfrova@gmail.com

☎ 608 678 694

podrobnosti najdete na www.krabiceodbot.cz

OBSAH 11/2015

Vítejte	2
Staršovstvo a sborový program	3
Nad Písmem (Jonáš 2,7b a 1. Timoteovi 1,15)	4
Malé zamyšlení nad Bránou	6
„Srub“ – bude?	7
Ambassadors Braník	8
Pražský SOM	9
Výprava za Eliášem	10
aneb malý dorost v Bratronicích	
Moštování	11
aneb bylo nás 5	
YMCA Strmilov v Praze	12
Historiky čas	13
„Sbor Pražských pěvců měl koncert...“ vypráví Daniel Pinc	
Žalm 23	14
pro ty, kteří nikdy nepásli ovce, ale za počítačem sedí každý den	
Sborová dovolená v roce 2016	15
Slavnost světla	16
Vánoční hra	17
Krabice od bot	17
Obsah a tiráž	19

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXI. ročník, číslo 11/listopad 2015

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar

Redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděle v měsíci,
příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem: mscerny@volny.cz.

Na obálce: fotografie z dorostové výpravy do Bratronic.

